

MOBILITY FOR ENHANCEMENT OF STUDENTS' EMPLOYABILITY II

Pilotski projekt je pripravil koordinator konzorcija Zavod za Novodobno Izobraževanje v sodelovanju s Regionalno gospodarsko zbornico Celje (RGZC), Univerzo v Mariboru, Univerzo na Primorskem, Visoko šolo za proizvodno inženirstvo (Celje), Visoko šolo za varstvo okolja (Velenje) in Visoko zdravstveno šolo (Celje).

Za sodelovanje pri projektu je bilo izbranih 12 študentov, od tega ga je v celoti uspešno zaključilo 6 študentov.

“Vseh 6 udeležencev je uspešno zaključilo vse faze projekta.”

Gaja Jenko

Kot prva je svojo udeležbo v projektu začela Gaja Jenko, 21 letna absolventka programa Biodiverziteta (varstvena biologija), na Fakulteti za matematiko, naravoslovje in informacijske tehnologije, Univerze na Primorskem, v Kopru.

Javni zavod Krajinski park Strunjan je Gajo z veseljem sprejel na 1 mesečno praktično usposabljanje, pred odhodom v tujino in seveda tudi na 1 mesečno usposabljanje po prihodu iz tujine. In že v prvem tednu so bila poročila polna čudovitih slik in dobrih vtisov. Že od začetka je bila Gaja vključena v vse aktivnosti parka, dobila je možnost spoznati vse vidike dela krajinskega parka, od dela na terenu in upravljanja parka kot tudi pisanje in prijavljanje na projekte ter ostale administracijske zadeve. Takoj se je vklopila v delovno ekipo: "z veseljem prihajam vsak dan na delo, tudi zato ker je vdušje prijetno". Zaposleni so ji zaupali, njene naloge so bile odgovorne, kar ji je dalo še večjo moč in zalet za naprej.

Za prakso v tujini se je Gaja preko svoje matične organizacije povezala s nacionalnim parkom Majjistral, Nature and History Park na Malti, ki jo je zaradi lokacije in povezanosti s solinami še posebej privlačil. V parku je bila zadolžena za različne aktivnosti, med drugim tudi za vodenje centra za obiskovalce. Kot bodoči varstveni biolog je spoznala Malto kot otok z ogromnim potencialom za naravovarstvo, saj živi na njem ogromno endemičnih vrst rastlin in živali, ki potrebujejo zaščito s strani ljudi.

"Tukaj imamo interno šalo o tem, da bi moral biti Erasmus res obvezen za vse študente – ker poleg tega, da pridobivaš delovne izkušnje, imaš tudi čas za razmislek o sebi. Predvsem zato, ker si odmaknjen od vsakdanje domače rutine in cone obdobja, in o sebi spoznaš veliko novega – dobila sem pogum, da začnem živeti življenje kot si ga želim, brez pretiranega razmišljanja in »dlakocepljenja« o vsaki stvari, dobila sem pogum narediti korak izven svojih prepričanj in okvirjev, narediti nekaj kar si prej nisi upal. Rezultat? Počutim se bolje kot kadarkoli prej – srečna, vesela, polna optimizma in idej za prihodnost. Namreč pred odhodom na mobilnost, sem vedela, da »tisto nekaj« ni v redu, da mi nekaj manjka, motivacija za šolo in za delo je plahnela. Jaz pravim, da sem se počutila kot na povodcu. Sedaj pa novim izzivom na proti – pa ne samo na Malti!"

"Dobrodošli na Malti. Dežela zelo prijaznih ljudi, kjer ne poznajo prehodov za pešce in kjer v prometu velja pravilo večjega in močnejšega in kjer je ura »samo za lepo videt«".

"...čas pa tako ali drugače prehitro teče, tako da sem res hvaležna, da ste mi omogočili dodatni mesec"

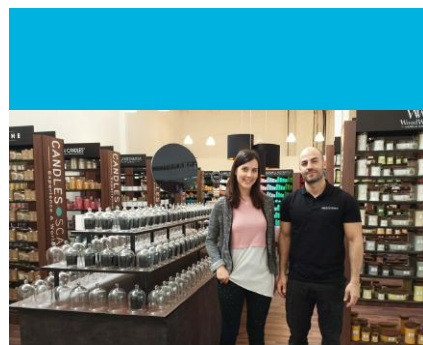

Kaja Ulčar

Študentka 3. letnika Biopsihologije Fakultete za matematiko, naravoslovje in informacijske tehnologije Koper se je za opravljanje prakse v Sloveniji dogovorila z Zavodom Moje zdravje. V prvih dneh je prejela razpored delavnih nalog, ki jih je uspešno realizirala do konca prakse. Že v prvem tednu je začela sodelovati pri terapijah, pomagala je pri oglaševanju in promociji zavoda, seveda pa je poprijela tudi za vsa pomožna dela v prostorih zavoda. Kaja je svojo delovno izkušnjo doživela iz različnih plati, prejela je veliko novega znanja na profesionalnem področju kot tudi zagon za delo naprej.

Iskanje prakse v tujini za Kajo ni bilo enostavno. Kljub vsemu je ostala trdno odločena, da izpelje projekt do konca in s podporo ZNI pridobila pozitiven odgovor s strani organizacije Activa iz Švedske. Fundacija Activa ljudem s psihičnimi motnjami, težavami in ovirami pomaga vstopiti na trg dela. Že samo pot na Švedsko je Kaja dojela kot pomemben del izkušnje, v prvih dneh se je obzorje le širilo. "Koliko vtisov v enem tednu, stiskov roke, doživetij, odprtosti, topline." Imela se je priložnost vključiti v vse aktivnosti organizacije, spoznati udeležence njihovih programov ter samostojno opravljati razgovore ter spremljati napredek. Prav tako je sodelovala pri psiholoških terapijah in tako spoznavala vedno nove pristope in obravnave.

Kaja je svoje trenutke skrbno beležila skozi fotografije in zapise, ki jih je objavljala na blogu. Poimenovala se je kar "Srečnica": <http://srecnica.weebly.com>.

"Že ko sem se odpravljala sem bila ponosna, da to zmorem sama, da je pot lahko zelo lahkotna in varna"

"Pogovorila in evalvirala sva mojo izkušnjo, zanimalo ga je, če imam predlog, kako lahko še kaj izboljšajo za prihajajoče praktikante, kaj mi je bilo všeč,...Bil me je iskreno vesel in res je bilo čutiti, kako so me vsi sprejeli in vzeli za svojo za ta dva meseca."

“Delo je bilo v nemščini, tako da sem presenetila samo sebe, ko sem ugotovila, da delati v tujem jeziku le ni tako težko, kot sem mislila.”

“Naučiš se neodvisnosti, zaupati vase, pridobiš različne veščine (od soft skills naprej), spoznaš super ljudi in predvsem se veliko naučiš o sebi (česa vse si sposoben). Izboljšanje znanja tujega jezika je pa seveda pika na i.”

Tanja Gole

Želja po drugačni izkušnji je študentko Pravne fakultete v Mariboru, Tanjo Gole, pripeljalo do odločitve, da sodeluje pri projektu. Zanimalo jo je predvsem primerjava poteka dela v slovenskem in tujem podjetju. V Sloveniji je pred odhodom v tujino sodelovala s humanitarnim društvom Živžgač, kjer je s pravnimi nasveti pomagala ljudem v stiski.

Odločila se je da bo prakso v tujini opravljala v Nemčiji, v Hamburgu, kjer je predtem že bila na študijski izmenjavi Erasmus+ in kjer se je počutila odlično. Kljub temu iskanje gostujoče organizacije ni bilo enostavno. Vsa prošnje poslane v odvetniške pisarne ali pravne oddelke podjetij so bile zavrjene. S pomočjo posredovanja Zavoda za Novodobno Izobraževanje je dobila pozitiven odgovor s strani neprofitne organizacije Arbeit und Leben Hamburg, ki jo je povabila na intervju.

Razgovor dolg 1 uro in pol, in to v nemščini, je bil zahteven vendar zagotovo dobra popotnica za prihodnost.

Začela je z osnovnimi

pisarniški deli, kasneje s prevajanjem dokumentacije in kontaktiranjem potencialnih poslovnih partnerjev po telefonu v nemščini in kot pravi Tanja je s tem “premagala še en strah”.

Po treh tednih dela je zamenjala oddelek in začela z delom na oddelku Prost pretok delavcev. Na tem oddelku je poleg pravnega svetovanja urejala dokumente, ponovno prevajala iz nemščine v angleščino, pripravljala pravna mnenja, pisala opozorilna pisma podjetjem, sodelovala z odvetnikom in prav tako bila prisotna na sodišču. Kot pravi je delo postajalo vedno bolj zanimivo in odgovorno. Sodelavci in mentor so jo vključevali na sestanke in odzivi na njeno delo so bili pozitivni. Prav tako je Tanjin odziv na izkušnjo izredno pozitiven. Razvila se je v vseh pogledih; tako osebno, ko je premagala strahove in zadržke, ki jih je imela; kot tudi profesionalno.

Alenka Nagode

Absolventka Fakultete za Management v Kopru, Alenka Nagode, se je za opravljanje praktičnega usposabljanja dogovorila z podjetjem Bezobalu z.u na Češkem. Delo na Češkem je bilo neposredno nadaljevanje njenih aktivnosti v Slovenija, kjer je bila aktivno vključena v delovanje na področju zero-wast skupnosti (Dom brez odpadkov). Na tem področju vidi tudi svoj prihodnost saj želi v Sloveniji sodelovati pri postavitvi in odprtju prve zero waste trgovine.

Predstavitveni teden se je začel, kot sama pravi "intezivno", novo mesto, novi obrazi, novi projekti, spoznavanje ekipe Bezobalu in del aktivnosti, ki jih opravljajo. Približno dvajset ljudi skrbi za to, da se koncept zero waste-a širi med ljudi. Tako so pred nekaj leti odprli prvo zero waste trgovino v Pragi, ki je bila sicer zastavljena kot testna trgovina in ugotovili, da so ljudje trgovino in koncept odlično sprejeli.

Kmalu po vključitvi je Alenka prevzela svoj prvi projekt - ustanovitev zero waste skupnosti za expate, torej tujce, ki delajo v Pragi in ki so bili prepoznani kot potencialna ciljna skupina za zero waste trgovine. Projekt je izvedla od začetka do uspešne realizacije, kar je vključevalo raziskave, spoznavanje ljudi, mreženje. Ob tem je sodelovala in pomagala tudi v trgovini. Pred zaključkom prakse je Alenka pripravila načrt aktivnosti za naprej in delo predala sodelavki. Na svoje opravljeno delo na Češkem je bila zelo ponosna saj je stvari zastavila tako da bodo ostale žive in se razvijale tudi po njem zaključku prakse.

Alenka se je polna novih idej in dobrih praks vrnila v Slovenijo, kjer jih bo razvijala naprej še v domačem okolju.

“Zadnji dan sem sproščeno preživela s puncami v trgovini. Zdi se mi, da sem se končno navadila na mesto, spoznala celotno Bezobalu ekipo, zastavila nekaj projektov za naprej, ustanovila nekaj online zw skupin, etc Super je bilo – in (pre)hitro je minilo..”

“Razmislimo in premislimo kako zmanjšati pritisk na okolje tudi z našim življenjskim slogom in nakupnimi odločitvami. Zero waste trgovine”

“Najprej sem pregledala literaturo, ki se jo učimo na fakulteti – kakšne so zahteve za otroke /../ Kar sem sedaj dobila le na listu papirja, bom preverila v praksi in potem ponovno preračunala. Prepričana sem, da bom dobila drugačne rezultate”

“S tednom, ki je za mano sem zelo zadovoljna. Ko pridemo na temo, da jih bom ob koncu meseca že morala zapustiti, postanemo vsi kar precej žalostni. Zakaj gre čas tu takooo hitro?”

Jana Levec

Študentka dietetike na Fakulteti za zdravstvene vede v Izoli, kjer je tudi opravila prvi del usposabljanja v Sloveniji, je dobila priložnosti za prakso v tujini v podjetju Naturkost Strohmaier. Gre za podjetje zadolženo za pripravo kosil za vrtce in šole, ki nimajo lastne kuhinje, dnevno pripravijo obroke za 2500 otrok od dojenčkov pa do osnovnošolcev. Jana je najbolj pritegnilo dejstvo, da uporabljajo 100% samo bio in eko sestavine, ter da bo lahko videla vse od načrtovanja jedilnikov in nabave živil do kuhanja ter pakiranja obrokov. Jana se je takoj uspešno vključila v ekipo in prispevala nekaj novih idej za obroke, ki jih prej še niso pripravljali. Njene ideje so se takoj realizirale in kar ji je dalo še dodaten zagon za delo.

Ob tem je pomagala tudi pri pomožnih delih v kuhinji. Sčasoma je začela opažati, da jo v pisarniška dela, kot so načrtovanje in analize, vključujejo vse manj, čeprav si je ravno tega najbolj želela. Z mentorjem se je o tem pogovorila in razplet pojasnila tako: “Vesela sem, da smo se o tem pogovorili in problem rešili, komunikacija je ključna v skupinskem delu”. Premagala je oviro, ki se ji je postavila na pot in vzdušje pri delu je ostalo sproščen. Jana je z veseljem in zagnanostjo nadaljevala svoje delo. Seznanila se je z novim programom Dexi, ki ga bo kot dietetičarka v prihodnosti zagotovo potrebovala, zato se je odločila, da se ga bo konca prakse obvladala do popolnosti. Janino delo je potekalo pod vodstvom mentorice, ki je nanjo naredila močan vtis s svojim znanjem. Ugotovila je, da bo potrebno še veliko prakse in izkušenj, da bo tudi sama takšna strokovnjakinja na svojem področju.

Izkušnja, ki jo je s to mobilnostjo pridobila, bo, kljub vsem prihodnjim, zagotovo ostala neprecenljiva in ena izmed bolj pomembnih.

Matija Sitar Močnik

Kot zadnji se je projektu pridružil Matija, študent Fakultete za Logistiko Univerze v Mariboru. Pred odhodom v tujino je prakso uspešno opravil v podjetju Schenker v Ljubljani. Pri iskanju prakse v tujini je posredoval koordinator Zavod za Novodobno Izobraževanje v sodelovanju z Regionalno gospodarsko zbornico Celje. Matija je tako dobil priložnost za opravljanje prakse v DHL FoodLogistics GmbH v Münchnu. Življenje v velikem mestu je za njega predstavljalo velik izziv saj si je moral samostojno urediti vse potrebno za bivanje v Münchnu. S prvim izzivom se je srečal že pri iskanju namestitve, tako se je v času prakse kar trikrat selil, urediti je moral prijavo na občini itd.

Njegovo delo je potekalo v carinskem oddelku za pomorski promet, kjer so skrbeli za carinjenje pošilk, ki večinoma pridejo z ladjo iz oddaljenejših dežel. Hitro je spoznal programe in postopke. Delo mu je bilo zelo zanimivo saj je ob tem imel možnost spoznati spekter dela na področju logistike o katerem je imel zelo malo predhodnega znanja. Ker se je pri delu zelo izkazal ga je mentorica v času svoje krajše odsotnosti pooblastila za nadomeščanje. Takrat je moral prvič naloge izpeljati samostojno od začetka do konca. Prvi dan je novo delo seveda prineslo veliko vprašanj in negotovosti, saj se nekatere napake težko popravijo oz. so celo nepopravljive, a po nekaj izpeljanih nalogah je pridobil potrebno samozavest, občutek odgovornosti in samostojnosti.

Vse izzive, s katerimi se je soočil v času svoje mobilnosti, je uspešno premagal in kot je zaključil: "Izkušnja je bila nepozabna, čeprav je na začetku kazalo slabo, se je na koncu vse zelo hitro in na srečo tudi dobro razpletlo".

"Ta teden je imela ena izmed sodelavk dopust, kar je pomenilo tudi prvi resnejši preizkus zame, saj jo je bilo potrebno vsaj delno nadomestiti."

"Tako, da je bila ta izkušnja nekaj najboljšega kar se mi je lahko zgodilo tudi iz študijsko-kariernega področja./../ Od tega projekta sem odnesel veliko več kot sem si upal pričakovati."